

UNU ESEMPLARU

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se facă în Pasajul Română, No. 9
și 11; prin districte pe la corespondinții săi, său prin
postă trămitendă și prețul.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

REVISTA POLITICOASA

București, 28 Friguroși, 1873.

Totă septembără merge cumă merge; sămătă însă, ne ia fiori cândă ne gândimă că vine ora să dămă materia la cules. Cumă aș deschisă ochii lucrătorului stă la ușa redacției întempinându-te cu cuvântul: domnule, dă-ne manuscris, să nu stămă din lueru!

Aș dispoziție de scris, nu aș, elu nu va să scie de nimic!

Vîrindu-nevrindu trebuie să dai focu locomotivei și să pornesci condeiul pe hârtie și cătu e de alu dracului, scărție cândă nu aș nici unu faptu mai nostimă de relatat!!

Să stai în fie care să spui lumii amețită și chiară uitătă de atâtea fericiri și petreceri ce ne dă părintescul nostru guvern, că hoția e la culme, și că guvernul de noptea e încantătă de conduită fațuitorul săi subalterni; că M. Sa călatoresce prin streinătate spre așă intrema struncinită sănătate, de multă muncă ce a avută a declară că i s'a urât totu să stea pe scaună și să priimească abea una sută mii galbeni pentru unu serviciu așă de mare ce aduce terei, dândune, conformu *constituției*, năpte, niște miniștri totu așă de onestă și patriotă ca și persoana ce i-a ales, adică dupe chipul și asemănarea sa. Numai opoziționea trebuie să fie nemulțumită, fiindu că nu poate fi și ea la putere și să guverneze așă de onestă și cu patriotismu ca aleșii Mariei Séle.

Măria Sa fiindu, precumă se scie de tere intrăgă, onestitatea personificată, nu poate, se înțelege, să se înconjore de Ministri hoți cum suntu roșii.

Prin urmare nu mai spunemă și noi că cei din opoziție că hoția e la culme, ci din contra, vom dice că și *Pressa*, *Dioa și Poporul* Nasarabu și vom spune cătu se poate de încetă spre a nu ne deranja cititorii din somnul fericirei în care se găsesc de cătă-va anișori.

Bine și bine de totu face publicul ne-

păsatoru ca și guvernul nostru de nu ascultă opoziționea să bea și să chefuescă fără grije, căci are cine să-i păzescă; dóră nu de géba plătesc comuna peste optu sute de aginți pe hârtie ai Poliției. Putem chiar să nu ne mai ostenuimă a mai închide ușile caselor, fiindu că ni le va păzi de minune cinstiții aginți polițienesci; acăsta pe parola de onore a tuturor polițailor din tără. De nu credeți, puteți să-i întrebați.

Apropo de paza, confrății noștri de la *Pressa*, *Dioa și Poporul*, ne spune că paza și securitatea publică nu e nicaieri mai mare ca în Spania pe unde trece Don Carlos. De ce ore să nu fie și la noi totu așă; nu e destul că vă asigură *Pressa*, despre acăsta? Ce, vreți anarchia Republicanilor? Acăsta nu se poate fiindu că nu vrea D. Boerescu, D-lui nu vrea cu nici unu preț Republica lui Castelar și Gambeta, ci din contra ordinea lui don Carlos; fie și cu altu personajul numai să-l chieme Carlos! avându și unu Popa Tache cu renumita ghibacie, nu ca a lui Popa Santa Cruz care o facu fiartă.

Ei, ce vreți, n'ațotă națiunile rarulă norocu să posede căte un popa Tache, căte unu Catargiu, căte unu Tremurici, căte unu Mavroianis, căte unu Boerescu, căte unu Florescu, căte unu Crețulescu etc. etc. etc. D'aceea și noi susținem din preună cu *Pressa*, *Dioa și Poporul*, ca în Spania să trimitemu unu Rege din familia Hohenzolernilor. Numai atunci pacea, liniștea și fericirea va domni ca la noi și ca în Germania.

Totă mai mergu cumă mergu, ense cu părjoliții din Botosani și Falcău, nu merge de locu, său că merge prea repede încătu nu putură vedea nici uă listă publicată, incare să conție nu caritatea, ci ajutorul reciproc. Listele carlistilor mergu multu mai iute și mai regulat. De ce? pentru că ei nu zidescu, ci distrug și omoră. Ei dără-

se vede că din cauza petrecerilor la care se dă Români adă, nu au timpul necesară spre aș aduce aminte de cei părjoliți! Ce ne mai pasă de alții, destul că noi suntem bine!

Fiind că lucrătorul tipografiei ne zoreșce cu manuscriptul, și fiind că nu suntem dispusi a scri, vom lăsa și noi pe cititor fără revistă, că dóră să oru aduce și Dumnelelor a se achita de noi. Si pena atunci, să imităm și noi pe D. Boerescu, care s'a prezentat adă la *apele feruginose*, călare, în cătu ilu puté lăua ori cine dreptu *Sanco* scutierul lui Don Chișotă. Ce mandru era! numai să lă fi văduț cum moția ca jidani cândă se rōgă pentru erarea păcatelor. . . .

BĂTAUȘULU

Aici în astu orășu mare,
Cu numele București,
De voesci ca să-ți faci stare
Și ca pașa să trăesci
Cere moda de acuș
Să te faci unu bătauș!

Și se începă de a bate
Pe cel din liste 'nsemnați,
Care portu uă cruce 'n spate
Cându se alegu deputați...

Să-ți lepedă a ta credință,
Numele chiară de Română,
Să-ți vinđi a ta consciință
Strălucitul Stăpănu...

Și atunci ca bătașiu,
Ești ferice ești fruntașiu!

Cându vr'unu liberalu vorbesce
Că legile s'a calcatu
De guvern, tu mi'lă păzesce
La vr'unu locu camu infundatū;

Apoi fă'lă a înțelege
Prin instrumentu'ți faimosu,

Ca să nu se mai alege
De guvern și fătă-frumosu

Pentru băuturi spiritose,
Căți licenți n'oră vrea să ia,
Pipăe-i pénă la óse
Frumușelă cu băta tea!...

Când urmăresci vr'unulă care
Trebui regularisită
Déca'lă prindă, dăt pe spinare,
După-cumă 'ti-e poruncit!...

Tae, spindură, nu'ti pasă,
Temere să n'ai de locu :
Popa Tache nu te lasă :
Te scapă chiară și din focu!

Vivat! ura!! Sânătate,
Bandeloră ce sprijiniți,
Ună guvernă plină de dreptate...
Uă haită de paraziți!

Turnați vină albă prin pahare,
Cântați, jucați totu mereu;
Bană aveți în busunare,
Déră de unde? Sciū și eu!...

Totu ce sciū, è că ori-cine
Să căți adătă beauă, chiuescă,
Voră plăti cumă se cuvine,
Mâne. Nu mă indoescu!...
Așa frate bătauș!
Cere moda de acușă!

Eu.

F R A T E L E C H E S A R I E E S C O M U N I C A T U D E D I O A

Duminică dimineața la 22 Iulie, fratele Chesarie Giuvargiescu, fiindu bine dispusu cumă se intemplă forte rară, ișt asverli iavașaua dupe nasă, și 'și arunca privirile sélé lucitor pe orisontele politică alătăre, și vădu cu ochii săi proprii aceea ce nu putea să vădă cu ochelarii, din cauza aurului cu care suntă legați, că impelițata de opoziție are dreptate a se teme de dragostea maghiarilor care sămăna că două picături de apă cu dragostea Maimuței.

Astfel dărău fratele Chesarie în aceste rare momente de patriotism românescu, și ne mai voindu pentru unu momentu a se da furi măniei sélé, ișt dete cursu liberu junei sélé inimi, judecându românește cheștiunea independinței cu care cinstiștu nostru guvernă voescu să orbescă lumea ca să o pótă mai în urmă sugruma mai lesne și să o dea cui u va oferi uă cruce mai mare și ună bacășu mai grasă.

Cu renegații nu e de glumită în chestiunea patriotismului loru.

Pentru ei banditulă Don Carlos, și ceta sa este onoreă și moralitatea reprezentate în imagina loru.

Bielul fratele Chesarie, se vede că nu se gădea la consecințele inevitabile ce va îndura de la Carliștii noștri?! Popa Santa Cruz, fu aci spre a'ștă arunca puternicele sale fulgere asupra junelu nostru amicu, în urma căroru veni și escomunicarea. Dilei dată de marele pontefice căntatoru ală Cușcavaleloru și bălțiloru de la Tușnadă, dupe amvonul tipografie Vais și Tihu Buh oglindă.

Bielul fratele Chesarie!! ce se va face elu acumă turtită și intepată de șepte ale ascuțite ale luminatului dobitocu? Căntă-va cu cleștele și vătraiulă uă gémpara turcescă spre a'lu mai atrage în favoare i

reträgându-și și escomunicarea ce 'și comunică de la palatul comisiei de verde? Său se va mulțumi a umbla schiopătându aruncându-ștă tocurile de la ciobote asupra căroru cădu blestemul blestemațiloru Dilei? vomă vedeau.

Vedeț frate, căt e de haină Dioa Diene! Vedî totu din acăstă caușă a răiată și Diana, căteua vecinulă, fiind că a fostu escomunicată de sinonimul său de la Dioa!

Sciū énsă positiv că căteua vecinului se va vindeca de răia escomunicativă a Dilei. Mai sciū, că și fratele Chesarie, cându vă voi, ișt va pune alte tocuri românești la cisme scăpându de escomunicare! Tot ce nu putem săci este că daca frica săbii lui Damocle nu 'lă va face să 'și pue iarăși iavașaua aurita la ochi spre a'ștă schimba vederile politice, efecte de care a suferit multă timpă. Mihale Bonea, nu prea avea obiceiuri bune pe care vedem săcă moștenită cu mare esactitate puternicit Dilei, mai cu séma că vădurăm uă intortochiare de asemenea nume în Trompetă care dă la tarbacă libertatea pressei, și care Dioa de joi o sorbi intr'uă lingură de apă rece, spre a'ștă recori stomachul, dicendu-ștă l'am prinsu, d'acumă e ală nostru. Vomă mai vedé.

M U S A DE LA B O R T A R E C E BUFONERIE LITERARA LIRICA IN TREI ACTE de HENRI MEILHAC și LUDOVIC HALÉVY MUSICA DE J. OFFENBACH

EDITATA DE REVISTA C O N T I M P O R A N A (1)

SCENA III

Ce să susă. Apoline apare într-un costum trentărișor dără totu incoronat de lauri, este schiopă; cărătoare lăre și tine sună de sfără de Brașovă. Eu tărcase uă targă în care zace Brutnărescu.

JOE (făcându-ștă cruce)

Da, Dómne iartă-mă, ce mai și astă!

APOLINE (inaintându-ștă cu targa)

O! deă și voi deite, o Satiri caraghiosă! Voi scătă că muritorii suntă slabă și păcătoși! Vladucu acumă pe unul ce 'n astă targă 'n portă Găsită la frontieră, lipsită... de pașaportă, Elă vine din Moldova, din Iașiul celu vestită A văstră indurare să céră omiliști; Căci Minorescu-Magnus, poetu 'n declarat; Dără val! elă n'are musă să fie inspirată. Îi trebuie uă musă, cu zimbetul plăcută. Să scape din rușinea în care a căzută. Din Iași și pénă aicea nu este drumu ferat. De multă ostenelă elă este lezinată.

BRUTNARESCU (se deschide răpede din letargie stându totu în targă).

E igram!....

O! Dómne, o drăguță ostasă, și popă de focă,

Zăpada este verde și fructele se coacă!

(Cade de uăsă iartă în targă, uimire generală.)

APOLINE

Vedeț că epigrame elă face mai alesă, De și în totu-dé una suntă sără intelectu. Dără causa, o Joe, o sci și Dumneata: Elă nu are uă musă sălă pótă inspiră. E tristă destinata acestui muritoru. «Drăculei că nouă» elă este conductoră! Să facă concluziunea?

SATIRII ajunge, vă rugăm!

Parte din del, și deite, se apropie de targă și se uită cu milă la Brutnărescu, Mercuru strecurându-se printre cel-alii șterga ornicula și punge din pozură.

O NIMFA

Sărmanulă, pe duduca Melpomena să 'l dămă

MARTE

In vorbă ce te-amestici, tu, nimfă de iavoru? Aú vrei să-ți tragă Joe în... spate unu picioru!

MINFRA

Să 'l dămă ună locu de casă pe muntele Parnas. Căci pote să 'mbișcă pe agerul Pegas. Săraculă, elă nu strică, ci domnul ce-a voită sălă facă să se credeă poetă, și procoptău.

JOE (apropiindu-ștă)

Este óre Minunescu

Ce Egipciulă a căntat?

SATIRII

Nu! acesta-i Brutnărescu
Totu ca elă de nesărătu.

Cându e noptă, se închide
Într'uă cameră la Iași,
Văde munti și piramide,
Vede epuri uriași!

JOE

Treceți-lă în condica respectivă.

(1) Vezi Nr. 24.

APOLINE

Vedeț halulă în care ină afiu, frăță și deă Mi-amă pusă cōrde la liră de sfără și de tei, Voindu s'arătu la cătă durere suntă ajunsu. Vădendu pe Brutnărescu, poetul nepătrunsu. Suntă schiopă, acum priu astă vocelu a dovedi Că face versuri schiopă, ce nu se potu citi! In adevără, în téra română cătă citește Acela epigrame, toti ridu de se topescu! Daceea ceru uă musă sălă harăzită și lui, Căci și păcată de denușul, pre legea mea vă spăi Depun petiționea în stilul special. Si sunt al Dumnevostă și slugă și egal.

TOTI (Arie: dul-dul dul la mănăstire)

Hai, te cără, hai te cără
Din Olimp să ești afară
Cu poetul tău cu totu;
Lasă-ne să bemu nectarulă!
Ganimed umple paharulă,
Dă-ne vină, dă-ne... compotă!

SATIRII

Tata Joe să trăiască!
Nu mai vrem să rătăcescă
Musele peste hotar!

JOK
Si a ta petițione,
Deă de versuri, se depune,
Se depune de dosar!

APOLINE
Dată-mi vă se sătăiară
Ună discursu bine simțită

SATIRII
Vrei pe brâncă sălă dămă pe scară
Pe poetul adormită?

DEI (plasticină)
(Aria: I falsi monetari)
O! ce noptă blestemată!
Nu putem să chiefulă,
Ia-lă d'acă... c'apoī pe dată
Cu poliția 'lă gonimă!..

Evoh! ce secătură
Vrei poetă sălă declarămă;
Ia d'acă s'astă broșură,
Ia-lă și fugi că te 'njuiamă!..

APOLINE (către Brutnărescu)
Ești m'amă silită, băte, o musă de modelu
Să 'lă daă; énsă veđă, deii ne ie la rapanghelă;
Si ca unu buntă părinte, improvisați unu spică;
Dără sură neimpăcată ne alungă de acă.
Vai! nu mai am ce te face și dracu să mă ie
De sciū de ce toti deii suntă adă in contra mea.

(Deschizându "Convorbire")
«Urechia'mi părintescă, de adă e asurjă
«Si ochiu'mi prins d'albă d'acuma penru tine. (1)

BRUTNARESCU (se deschide și ese din targă)
Si unde suntă ești ore? La Iași său Dorohoiă?
Ba nu... 'mă aducă aminte, Oimp. deă și eroi!
Plecăsemu sămătă cată musă... acum mă domirescă.
'mă scotă certificatul? : nu sciū ce să grăescă!
Acesta este Joe ce musă tmă va da;
Săi' tragă o epigramă? Nu sciū, pre legea mea.

(Totă privirea se atîntesești asupra lui).

BRUTNARESCU (se inchiește la pept și scoțându-ștă caciula înainteză cu săla)

Măria ta, cocone, chir Joe, Domnul meu!
Anteiu voi să sacrifică și eșu p'altarul tău!
Precumă scrie la carte 'lă aducă de pe pământă
Măslină, foii de tușă... căci tauri nu mai suntă.
Ală doilea din susțină te rogi coprină de doră.
S'ascultă uă rugăciune, un glasă de muritoru:
Ești voi să fiu în tără poetă și cunoștu;
Sunt gata uă chitanță cu timbă legiuină
Să daă de pimire, 'mă insu-mi iscălită,
Dorescă să amu uă musă, chiară slătă daca-ară.
Căci lumea, făă dănsă, nu vrea a mă citi;
Ești amu certificatul ce 'n formă mi s'a dat
Pe care Prefectura din Iași l'a atestat
Asculță.

(cîntecă)

Actu prin care, subscrisulă Minorescu,
Constată în cōnsciștă că domnulă Brutnărescu
De n'ară avea uă musă ară fi de elă păcată
Căci ce-a scriști pénă acuma e bună de lepădată
Precumă subscrisulă critică pretindă a mănumi.
Asemenea și dănsulă poetă voescă a fi;
Iară ești nescindu carte, aicea amu semnată
Prin punere de degetă, și trăză si ne măncătu
S'apo'i s'a datu la mână acestu ală meu răvasă
Făcută la patru August în capitala Iași».

(Dei care începeră să moție, suntă cu totulă adormită).

BRUTNARESCU (aiurând)

«Ce văd! Aripa forestei se închide; ea dispăre, cu dănsă și sōrelă de pe munți. Urișul totu mai fantastice crescă el în depărtare pénă ce perdiu în mărimile loru? Ah! și găndul meu e găndul de noptă uriaș, totu mai fantastice crescă, însă nu se perde. Din îngusta mea odă se avîntă 'n depărtare lăngă uă palidă lumină între munți Himalaia, și acolo ilă intâlnescă pe Ahasverus cu unu părișu intr'uă pesceră amăndouă.» (2)

(Se aşază în targă; voici în depărtare, pe aria: frună verde și o lalea).

Cu destulă neplăcere
Deiloru vă deșteptămă,
Dar e timbulă căndu se cere
La Copou să ne plimbămă.

DEI deșteptându-ștă

Este timbulă! cumă se pote
Pénă acumu să dormitămă?

(către nimfe).

Hai! gătiți-vă cu totă
La Copou să alergămă.

(1) „Convorbiri literare” pagina 242, anul al II-lea.

(2) „Convorbiri literare” pagina 8, anul al II-lea.

BRUTNARESCU (înaintându).

Dară pe mine, musiu Joe, cum mă lasă? mă oropsesc?

JOE, tiriachiū

Dute dracului d'aicea din locașele ceresci!

M'ă făcut să facă și versuri!...

(către de)

Voi să scii, de și satiri
Că de și mă abonase la gazeta «Convorbirile»
Dară vădendu ca-aici cări scriu într-éusa suntu bucheri
Mă desabonez de astăzi, și 'n olimpicile sferi
Nu mă vroiu să mai pătrundă. Ordonația ca'n Monitor
Astă decretu să se 'nsereză să'l cunoască-alu meu popor!

DEIT

O! Urgie 'nfricoșată!

JOE (către Brutnarescu care a rămasă cu gura căscată).

Iar cât despre dumneata,
Musă ca să te inspire în etern vei avea,
Si Apoline acela ce aicea te-a adus
Pentru astă cetezană la jurați va fi tradus!
Nu mă pot răbdă necazul, și mânia ce avui.
De'l vor achita jurați, am ac de cojocul lui.
(ese eu maiestate)

COR general

Hai cu toți, hai mai tare
La Copoii să ne plimbăm!

(esu)

BRUTNARESCU

Gandu'mi săboră cu turbare
Himalaia visitamă!

SCENA IV

BRUTNARESCU (singur).

O! ce tristă mi este sora, o destinu neîmpăcatu!
Cernu însuși îmi refusă ce 'l amă implorătu!
Lui Apoline parale e' i amă datu eri în zadaru!
Vai! l'amă mituitu de goba dându'i ultimul dinaru.
(Căutându-se prin buzunar).
Dar ce simtă! Unde-mi e punga, lanțul, ornicul ce-aveam!
Nu mai suntu! mi le furără Dei ce și invocam!
(cu măhnire).
Cine-ară fi credută vr'odată aste lucru pe la Iași?
Dei, deie care fură... Joe însuși unu pungas!
(cu indignație).
«Blestem și sörte pe voi dei, blestem și omenei și fapte!
«Muma natură, unică remăie-mi : la tine aflu-voi
«Milă cruceare. Tu dai totu d'aura alin desperări!
«Brudu refugiu al intemplierii copile nevîrsnic (1)

(se aşază pe un scaun lângă masă. Visăză)

O! brudiu, o! refugiu, nevîrsnic, sunt copil
Nevîrsnic, o! refugiu, o! brudiu, o! asil...

(mediuând)

Si ghiaça ca și focul suntu tot de cășaval...
O barcă peste arbori s'avent către mal...
(cadă în și mai adinse cugetări.)

SCENA V

Brutnarescu Teresa

TERESA (fără a' vedea)

In sfîrșit terminară deii și cu măucarea și cu dormitatu. Să strâng masa, și apoi să mă repausez. In urma papuculu de ađi dimineață trebuie să'mi iaă catrafusele și să spăl putina.

(către Brutnarescu, care sta cu capul p' o mână)

Dar ce aș domnule de sedi așa pe gânduri?

BRUTNARESCU (fără a' vedea nici angaj)

«D'ail putea să le vădă tôte căte le port cu mine în mintea
mea, aș dice că-să uă insulă fermecată ce plutesce pe față mării.
«Vino d'er în lumea gândirilor mele și nu te speră, că de și că
«pătina ce le conține este mică, totuși incapă în ea cele mai fru
«mose grădini, și pe cărări mistice întâlnescă plimbându-se cele
«mai incăntătoare copile. Pe uă bancă modernă lângă uă tușă um
«brösă, vei întâlni pe una împodobită de atâtea frumuseți că a
«desea sarcina acestor podobă ingrene capul de nu mă scriu cum
«l'au sprijini (2).

TERESA

Săracul, aiuréză.

BRUTNARESCU (se desțepă din visare și se răpede cu furie spre dânsa)

O! nimfă, o! deită, duduco, musa mea.
O! Vergină, copilă, fecioră ca uă... stea!
Ești musa cea dorită ce e' amă implorătu!
Măgarului de Joe ce nu mă așteptă!
Din ochii mei vădă ore cum esu negre răpăi
De versuri, poesie! Așteptă-mă și stă!

TERESA

Mein goth!....

BRUTNARESCU (patetic)

Eñ nu sunt got, iubito, aicea amă venită
Ca să te iaă pe tine; să'ști spană ce-amă suferă!
Amă vrută ca Prodănescu, și e' poetu să fiu.

TERESA

Cunoscă pe Prodănescu? El este încă viu?

BRUTNARESCU

In tot-d'aura, dragă, pe elu l'amă admirătu.
Elă este, pentru mine poetulă incarnată.
Voescă să vă cu mine să fiu musa mea?

TERESA

Dorescă pe Prodănescu, să'l vădă prin dumneata.

BRUTNARESCU

Ei bine-atunci, haidemă, să părăsim astă locu
Ce mă făcută a plângere cu lacrime de focu!
Haidemă la Iași, acolo e raiu adeverătu;
Voi și poetu cu tine, poetu aplaudată!

TERESA

Haidemă, haidemă mai iute, simbrie nu mă voiă

BRUTNARESCU

Să părăsimu Olimpul cu dei și cu eroi,

(1) «Convorbirile literare», pagina 347, anul al II-lea.

(2) «Convorbirile literare», pagina 17, anul IV-lea.

Te rogă punte 'n targă și Dumnedeu din ceră
Vegheze-asupra noastră, o musă din Eter!TERESA (se așează în targă. Brutnarescu o tirasce cu repediciune, amindor
disparu, stelele au disparut și ele; cerul încărcat de nori.)

SCENA VI

Pei, Peite, Nimte, Satiri

COR. (aria: anđi lele popa tocă).

O! ce năopte 'nfurătată!
Plăia cade ne'ncetată;
Ordinul de astă dată
Nu ne fuse ascultată.
Evohe vinu în pahare
Să spumeze ne'ncetată
Să s'anime fie-care
După cum este 'nvățătu!

SCENA VII

Gannimede și cei de susă

GANIMED

Cantă pe bucătăresă, și nu potu a o găsi

JOE (scuturându'ști giubea de plă).

Cum se pote?..

GANIMED

Mi se pare că poetul o răpi

JOE (cu aporie)

A luat-o dreptă uă musă pe bucătăresă mea!...
Rideți, domnilor, ca mine; bine c'amă scăpată de ea.

MINERVA

Bine c'amă scăpată, o! Joe, de poetul nesărată,
In sfîrșit și elu uă musă de la tine-a căpătată

COR FINAL (pe aria: tórnă Négo, tórnă.)

Bucătăresă fie
Uă musă pe jämēntă
Iar noi în veselie
Să intonăm unu cântă.
Tórnă, tórnă în pahare,
Ganimede, vinu curăță
Să s'anime fie-care
După cum este 'nvățătu.
(Dei și deie cu paharulă în mână, să incinge la un danț omeric pe când
regisitorul lașă cortina).

FINELE ACTULUI I

UĂ RUGĂCIUNE

Una umilitisimă rugăciune întrebătoare ne permitem, fără permisiune, a face prea inaltul și prea sfîntul Popa Tache remasă fără boerie, și prea sfîntilor, prea indipendențiloii sfinti Archierei și Episcopii aș mareleui Sinodă din țera zăpăciilor.

1. Suntă căte-va dile de cându se vede prin mahalale nisce Hioți, chefaloniți, Arvaniti, evlavioși palicari umblându și înșelându pe credul cu nisce putrigaiuri, dreptă sfinte mósce a mucenilor din Hio, și după ce le șterge punga de bună voie, séra se 'mbată pe la cărciumari jucându gémparalele din preună cu presupusele sfinte mósce.

2. Se vede de mai multă timpă unu caraghiosu prin Cârciumă, case private și bordele, unu individu numită Ciupelnițianu, îmbrăcatu într'unu costumă Călugărescu, facându felu de felu de caraghioslicuri canticăndu felu de felu de cantece murdare ca și costumul său dicendule cantece de masă.

Popa Tache care a ceterisit spinările alegătorilor, și sfintii sinodali, care a regulamentat pe neregulamentatul Primat a regula pe Mitropolitul Moldaviei ca pe gardistii de năopte, să ne spuie déca tolerarea celor arătate mai suntă demne de sfintia lor, séu de nu, să arête în care regulamentu s'a regulat regulatorii celor neregulate fapte călugăresci.

D. Tremurici, cerută a se regulamenta și deosebi și poziția de precădere a acestor soitaril de strade, séu că a intervenit la săntul sinodă pentru libera loră petrecere după placere?...

DE TOATE

Unu mare evenimentă politico-ciomăgescu ni se prepară de pălmuitul de la Hio. Ce o fi, nu putemă ghici, dără totu ce scimă este că 3 Augustă bate la ușă. Căte-va césuri mai are pénă să intre în casă.

Scimă asemenea că joă de dimineață curtea domnului Hiotis, era plină de cadrele electorale, ai

căroru șefi a primitu noi instrucțiuni de manevrare de la generalul comandante.

Totu in acea di, și in același momentă, se dice că și don Carlos a datu noi instrucțiuni pentru priimirea sa triumfală in țera ce a cucerită, într'un modă forte onorabilă, despre care atestă chiară Pressa, pe fie care di.

Esterminarea demagogilor s'a terminat cu unu succesu eclatantă. La pămentu dără, mojicilor, ca să nu periți și voi.

*
Puternici gheșeftari ai dilei ne mai țindu comptă de opiniunea publică, atrase gelosia casierului central care, spre a se crede pe sine moștenitor de dreptă alu visterii, ca ore-cine care don Chișot de la noi cu unu pomelnicu de strămoș ilustri in fabricarea bragel numită: Livizénca, Bostangiu, numai de n'ară atrage și Nenea Andrei spădurătă de unu curmei, gelozia visternicilor din care causă s'ară isca unu resbelu crâncenă, și astfel să rămăie lumea cu murdăria prin curți ca să predomine holera, patróna mentionaților vitezi.

Si că să nu rămăie mai pe josu fratele Andrei, ișt intocmi și elu uă asociațiune totu așa de onestă ca și o chirios Mavroianis, compusă din cinstitele fețe ale ilustrelor bărbăti de stată precum urmăzu:

Penco-viciu financierul, bancheru fără bancă și capital, numai cu furca cu care aruncă nuclele in podu.

Ipati capu găunosu, fără capu, dătă cu multe posunare la haine, maisteru in tocmele.

Petrică cutovă, cetiri cojie din calpacu galeama ciorbagi, care a descoperită camăta, divorțându-se de acu și fărfeci, și care crede că pe bulgăresce, camăta murdară e onore.

Pe lângă acestia suntă și căți-va jidani. — Sava Sutescu, care se multumeste cu sutele, fiindu că miile le 'mparte frătește cu nenea Andrei.

Acesta asociațiune se 'mparte in două: La visiterie și gara Filaretu.

Cumă te apropiu de ușa casierii cu vr'unu mandatul de plată, te pomenesti cu unul din acești legeți Ministeriali, bărbăti forte onesti și integri, că 'ți răspunde fără să ilu intrebă, o, domnule, de gebe vii la casieru, ađi n'are parale.

Celu d'ală doile iță răspunde, A! apoi n'are nici viza.

Celu din tăiu, daca nu voesc să pierdă timpulă mai multe luni p'acă și al zoră de bană, eu ță-șu găsi la cineva, la momentă, dără nu dă de cătu cu 5 la sută, fiindu că, vedi D-la, trebuie să aștepți multă pénă să ieș banii.

Daca ești mai slabu de constitutie, priimești propunerea și banii iță vinu pe a doña ușă, nu totu pe aceea pe unde aș intrat.

Asemenea cotcării oneste se vede pe fie care di la visternicii nostri, prin urmare, fratele Andrei n'a făcută palatul de lângă visterie cu surcele, ci cu parcele de bană iconomisiți iconomicosu, de pe cună dicu gurile rele.

Pasă de di că asemenea lucruri suntă imorale și murdare, dacă vrei să'ți capeti alagéa.

La timpă vomă mai spune și de altă gașca totu din visterie, a băturiilor de soi, unde Vlahu va reține ca uă coroană de modestie.

*
Doctorul Penescu, dilele aceste a datu la ivela unu Memoriu, asupra Apeloră feruginose de la Văcărești, dără numai asupra numărului 1 și 2, pe care o recomandă atenționat tutorul bolnavilor cari facă cură cu aceste ape, fiindu-le indispensabilă acestu Memoriu.

In studiare No. 4 nu a putută avea succesul dorit, de cătu d. Millo, și căți-va amatori, intre care se poate prenumă și proprietarul acelu isvoră, de vreme ce incă ilu ține deschisă garnisita cu jidani.

A N U N C I U R I

MODESTE

INCERCARI POETICE

originale și traducări de

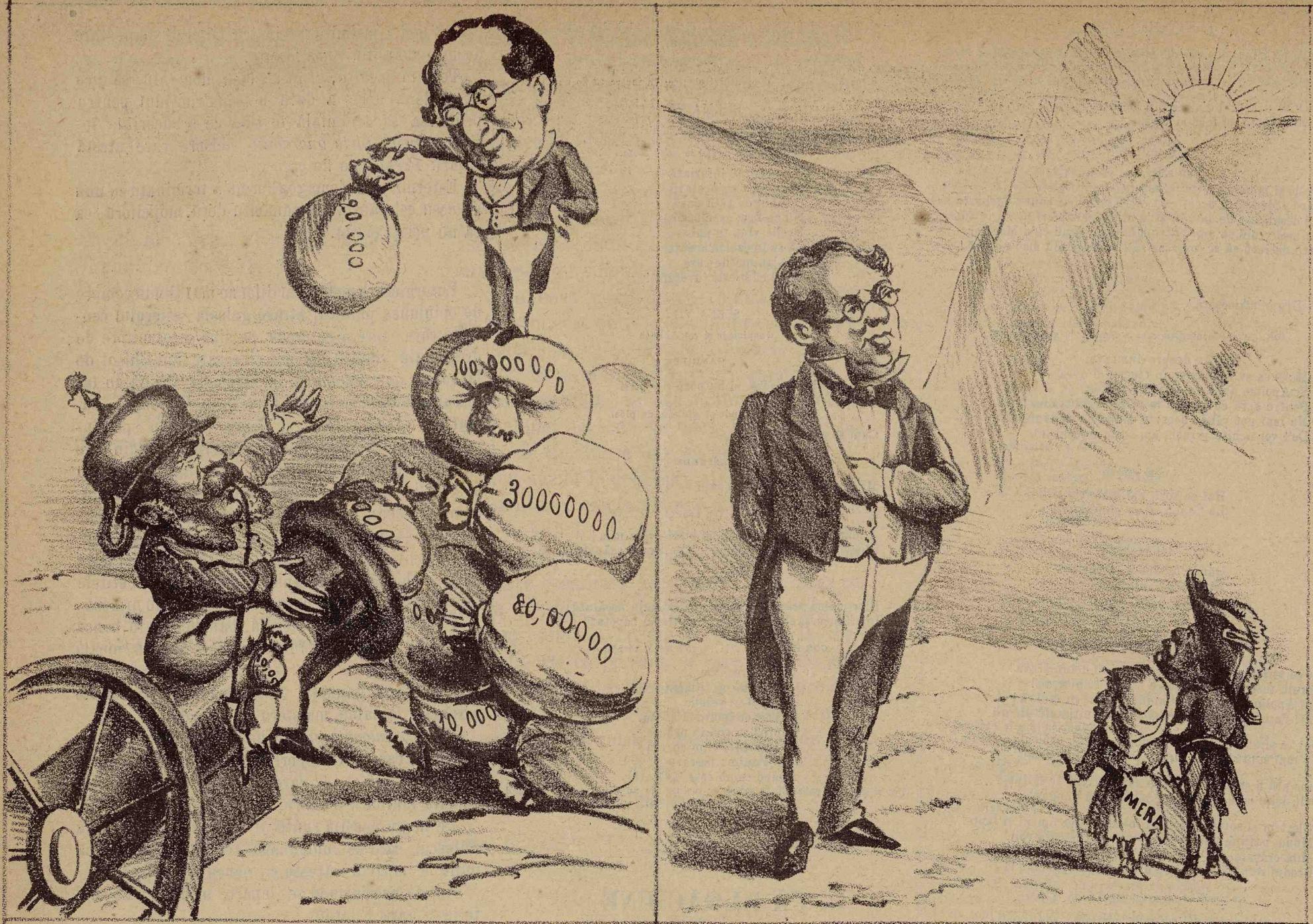
N. RUCĂRÉNU

Prețul unu exemplară 3 lei no.

PLAGA

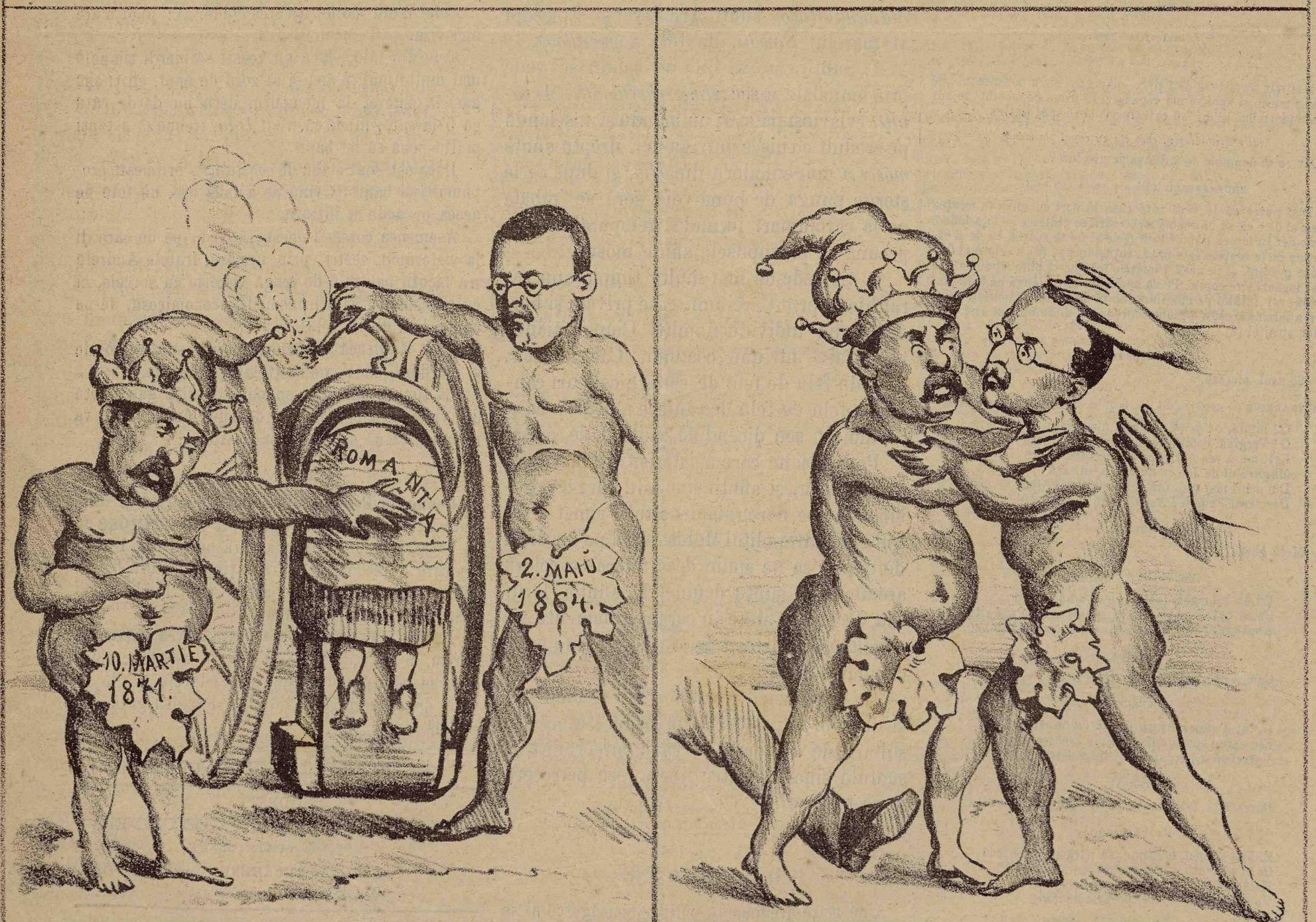
REFLECȚII CRITICE ASUPRA STARII ACTUALE A TEREI
de
MILTIADE TZONY

Tipografia Laboratorilor români, strada Academiei No. 19.

— M'a învinsu cu arma, și ești învingătorul sfântă credință. Iți dău banii, dar și întărești libertatea și travaliul, ca la timp să mă întoarcă eu vîrfu și îndesat.

— Vedă tu baborniță, cătă e de mare adăugare, și cătă de micuț mi-se parea când l-am restituit, să apoi mai dicem că suntem ușate uriași!

— Vezi tu orangotane, că turnul de la 2 Mai avea calibrul său mai mare de cătă celu d'acum. Apoi și incarcătura era mai prostă!

— Focu, să ne audă Berlinul și Viena, ca să ne fie lovitura mai sigură.

— Stați moți, ce pentru tine am făcută lovitura? Mihalache, lasă-mă să mă bucuru și eu de fructul ostenelelor mele.

— El să apoi ce, tu nu știi că unul face plăcinta și altul o mănușă? Așa vroesce proovedința din Berlin.